

σηται αυτον, οταν κρινηται αυτω.

Υαμεινον τον κυριον, κη φυλαξον τω
οδον αυτου, κη υψωση σε τη κατωκληρουσ-
μηθαι γλω, εν τω εξολοθρευεαθς αμφο-
λοισ οψει.

Ειδον τον ασεβη υπουφουμεν, και
επαρομενον ως τας κεδρας τη λιβανου.

Και πηληθον κη ιδου ουκ ω, κη εξητησ
αυτον, κη ουχ ουρεθη ο ρως αυτου.

Φυλασατε ακακίαν, κη ιδε οδυστητας, οτι
οσιν εκκαταλφμμα ανθρωπω ειρωικα.

Οι δε πραιομοι εξολοθρευθησονται επι τ-
αυτ, τα εκκαταλειμμας των ασεβων
εξολοθρευθησονται.

Σωτηρια δε τ δικαιων πρα κυριου, κη
υπρασισης αυτ οσιν εν καιρω θλιψε.

Και βρηθησ αυρις κυριος κη ευσεται
αυρις, κη εξελεται αυρις εξ αμαρτωλων,
κη σωση αυρις, οτι ηλπισαν επ αυρις.

Δοξα

Καθισμα . ε . ρ ρ